

Arrest

nr. 186 803 van 15 mei 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 24 december 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 augustus 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 januari 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. J. VAN MUYSEN, die *loco* advocaat E. BAELE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 14 december 2009 dient de verzoekende partij, onder de naam A(...), W(...), een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 9 december 2011 wordt de verzoekende partij naar aanleiding van haar aanvraag gemachtigd tot tijdelijk verblijf.

1.2 Op 26 augustus 2014 neemt de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing, die op 25 november 2014 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Bevel om het grondgebied te verlaten

De heer(1): naam: F(...) voornaam: B(...) K(...) geboortedatum: (...) geboorteplaats: (...) nationaliteit: Ghana

gekend onder zijn ALIAS: A(...), W(...), (...) nationaliteit Ghana

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

(1)

binnen dertig (30) dagen na de kennisgeving / uiterlijk op

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Art 13 §3 ,3° van de wet van 15.12.1980 De minister of zijn gemachtigde kan een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.

Betrokken vreemdeling diende op de identiteit A(...) W(...) op 14.12.09 een aanvraag tot machtiging tot een verblijf van langer dan drie maanden in op basis van het artikel 9bis van de wet van 15.12.1980. Hij legde hiervoor een Ghanees paspoort (H2302610) en een geboorteakte voor. Hij staaft zijn aanvraag op basis van het feit dat hij een gezin vormde met de legaal verblijvende Ghanese onderdane K(...) W(...), haar Belgisch kind en hun legaal verblijvend gemeenschappelijk kind P(...) M(...) Y(...) geboren 20.11.08. Deze aanvraag werd ingewilligd en op 09.12.2011 werd mijnheer gemachtigd tot een tijdelijk verblijf in het Rijk. Op 26.03.12 verkreeg hij een A kaart.

Uit informatie verkregen van de gerechtelijke politie, Centrale dienst ter bestrijding van valsheden - afdeling documenten (CDBV) is gebleken dat A(...) W(...) geboren (...) een valse identiteit is van Dhr F(...) B(...) K(...) °(...) te (...), onderdaan van Ghana (ref rapport 172762/GHA/A/2014). Deze informatie is aan het licht gekomen dankzij vaststellingen van de Nederlandse politie overgemaakt aan de Belgische gerechtelijke politie. De identiteit F(...), B(...) is bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel gekend door een aankomstverklaring die hem werd afgeleverd op 10.07.2007 door de stad Gent. Uit nazicht van de foto's in beide administratieve dossiers is inderdaad gebleken dat het over dezelfde persoon gaat.

Uit de Nederlandse informatie blijkt dat Dhr F(...) op 29.03.2013 in Nederland werd aangehouden naar aanleiding van een verkeersovertreding waarbij hij een Ghanees paspoort en een verlopen Belgische verblijfsvergunning op naam van A(...) W(...) toonde. Tijdens het verhoor heeft hij aan de Nederlandse politie verklaard dat hij de Ghanese geboorteakte op naam van A(...) heeft gekocht voor 50 euro in Accra en dat hij daarmee in België een paspoort heeft aangevraagd bij de ambassade van Ghana. Met andere woorden heeft mijnheer een echt paspoort bekomen op basis van een valse geboorteakte. Informatie verkregen van de Nederlandse immigratiedienst leert ons dat de betrokkene in Nederland op de identiteit F(...) gekend is sinds 2003. Hij heeft er initieel verblijfsrecht gehad als student maar heeft naar aanleiding van een statuutswijziging in 2004 verblijfsrecht gekregen op een andere grond. Dit verblijfsrecht werd verlengd tot 27.11.2011. Mijnheer had in Nederland een relatie met een Duitse onderdane mevr P. H(...). Op basis van deze relatie heeft hij uiteindelijk op 21.11.2012 duurzaam verblijfsrecht gekregen als familielid van een burger van de unie.

De betrokkene heeft dus een valse identiteit gebruikt bij zijn aanvraag tot machtiging tot een verblijfsrecht van langer dan drie maanden in kader van artikel 9 bis. Hij heeft een echt paspoort voorgelegd dat op frauduleuze wijze werd verkregen én een geboorteakte die hem niet toebehoorde. Daarnaast heeft hij nagelaten te vermelden dat hij op het ogenblik van zijn regularisatieaanvraag in een andere EU lidstaat verblijfsgerechtigd was, wat nochtans uiterst belangrijke informatie is voor de beoordeling van een regularisatieaanvraag die omwille van humanitaire redenen werd aangevraagd.

Het staat vast dat de regularisatieaanvraag van 14.12.09 onontvankelijk bevonden zijn was geweten geweest dat de betrokkene deze aanvraag onder een valse identiteit en met frauduleus verkregen documenten had aangevraagd. Immers was mijnheer niet vrijgesteld van de voorwaarde een identiteitsdocument voor te leggen zoals voorzien in het door hem ingeroepen art 9bis van de wet van 15.12.1980. Hij diende dus zijn werkelijke identiteit aan te tonen aan de hand van een rechtmatig verkregen paspoort en niet eender welk document voor te leggen. Hij kan niet dienstig voorhouden niet te weten dat van hem verwacht werd dat hij zijn werkelijke identiteit bewees. Daarenboven was hij ook perfect in staat zijn werkelijke identiteit aan te tonen gezien hij in Nederland verblijfsrechtig was. De betrokkene heeft dus bewust zijn werkelijke identiteit én zijn Ghanees paspoort op zijn echte identiteit verborgen gehouden voor de Belgische migratiediensten.

Als reden hiervoor heeft hij verklaard aan de Nederlandse politie dit gedaan te hebben omdat zijn vriendin, bedoeld wordt mevr K(...) W(...), de naam A(...) W(...) te hebben opgegeven had bij de geboorte van hun kind, bedoeld wordt P(...) M(...) Y(...), als naam van de vader. Deze redenering kan niet gevolgd worden gezien P(...) bij geboorte de familienaam van haar moeder droeg en deze in het rijksregister pas veranderd werd op 20.04.2009, na erkenning. Dus ofwel heeft de betrokkene er zelf voor gekozen P(...) op een valse identiteit te erkennen, een administratieve handeling waar noch hij noch zijn kind baat bij hadden ofwel werd het kind door een andere man erkend en heeft hij diens identiteit aangenomen. De band tussen hem en P(...) is dus niet bewezen, net als de band met de andere kinderen van mevrouw K(...) die hij zagezegd erkend heeft.

Het staat vast dat de betrokkene een machtiging tot een verblijf van langer dan drie maanden aangevraagd heeft onder een valse identiteit, met behulp van frauduleus verkregen identiteitsdocumenten. Het staat eveneens vast dat hij de Belgische overheid misleid heeft door relevante informatie betreffende zijn verblijfsrecht in een andere EU lidstaat te verzwijgen en zo de Belgische overheid voor te houden dat hij zich in een prangende humanitaire situatie bevond, wat geen eens overeenstemde met de werkelijkheid. De door mijnheer gepleegde fraude was met andere woorden doorslaggevend voor het verkrijgen van een verblijfsrecht van tijdelijke duur in het Rijk. Overeenkomstig bovenstaand wetsartikel afgeleid uit het algemeen rechtsprincipe 'fraus omnia corrumpit' wordt het recht op een tijdelijk verblijf in het Rijk ingetrokken. De A kaart dient te worden ingehouden. De betrokkene heeft nog steeds duurzaam verblijfsrecht in Nederland."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van "de ratio legis van artikel 13 §3, 3°" van de vreemdelingenwet.

Zij zet in haar synthesememorie het volgende uiteen:

"Verweerder oordeelt dat de valse identiteit en geboorteakte die werden voorgelegd, de aldus door verzoeker gepleegde fraude, van doorslaggevend belang waren voor het verkrijgen van een verblijfsrecht in het Rijk.

Verzoeker meent te mogen stellen dat de fraude die werd gepleegd geen enkel doorslaggevend element met zich heeft meegebracht tot het verkrijgen van een verblijfstitel. Integendeel, verzoeker beschikt immers over een duurzaam verblijfsrecht in Nederland.

Verzoeker had er alle belang bij om mede te delen aan de Belgische overheid dat hij een duurzaam verblijfsrecht had in een EU-land, namelijk Nederland.

Het verborgen houden van zijn ware identiteit en zich aldus te hebben voorgedaan als een persoon met de Ghanese nationaliteit die compleet illegaal was in ons land bij binnenkomst, kan bezwaarlijk meer doorslaggevend aanzien worden als onmiddellijk mede te delen dat hij beschikt over een duurzaam verblijfsrecht in Nederland.

Verzoeker had er geen enkel belang bij om zijn identiteit ni et mede te delen, hij had niets te verbergen en kon alleen maar voordeel halen uit het gegeven dat hij legaal verblijf kende in ons buurland.

De ratio legis van het artikel 13 § 3, 3° wat de wet van 15.12.1980 slaat op valse of misleidende informatie of identiteitsdocumenten die doorslaggevend zijn voor het verlenen van een verblijfsrecht in ons land. Zonder de valse of misleidende informatie of identiteitsstukken zou die persoon aldus geen aanspraak hebben kunnen maken op het verkrijgen van een verblijfstitel in ons land.

In casu had verzoeker eerder er niet alle belang bij om mede te delen dat hij over een duurzaam verblijfsrecht beschikte, eerder dan dat hij illegaal in ons land was.

Verzoeker heeft enkel nadelen en problemen gecreëerd, niet in het minst voor zijn kinderen, die ook de naam A(...) dragen in plaats van F(...) als familienaam. Het jongste kind werd geboren in 2013.

Doordat mevrouw K(...) W(...) bij de sociale diensten melding maakte dat de vader van P(...) M(...) Y(...) de naam A(...) W(...) droeg, heeft men de foute beslissing genomen om dit te blijven aanhouden aan de officiële instanties in België. Mevrouw en verzoeker hadden jaren terug elkaar leren kennen, brachten de nacht samen door, waaruit hun eerste gemeenschappelijk kind werd geboren. Verzoeker echter keerde terug naar Nederland en zij hadden gedurende enige tijd geen contact meer met elkaar. Mevrouw kende de naam niet of niet meer van verzoeker en verzon A(...)W(...).

Dat verzoeker na zijn aankomst deze naam heeft aangenomen en zelfs valse documenten heeft overhandigd aan onze diensten, is onbegrijpelijk, aangezien hij daar geen belang bij had.

Verzoeker meent dat wanneer hij geen gebruik gemaakt had van de valse identiteit, maar onmiddellijk weergegeven had dat hij over een duurzaam verblijfsrecht beschikte in Nederland en hij hier een gezin had, hij ook zijn verblijfsdocumenten zou verkregen hebben in ons land.

Verzoeker besluit dan ook dat deze elementen niet van doorslaggevende aard waren bij het verkrijgen van een verblijfstitel in ons land en verzoekt dan ook deze beslissing te willen vernietigen.

Verweerder kan niet ontkrachten dat dit zo het geval zou geweest zijn. Bovendien bevestigt men het gegeven dat het verblijfsrecht dat hij reeds verkregen had in Nederland van doorslaggevend belang zou zijn geweest bij de beoordeling van het al dan niet toekennen van een verblijfsrecht in België.

De vrouw van verzoeker heeft weldegelijk deze identiteit weergegeven aan de mensen van de sociale dienst te Gent, België. Nadien heeft verzoeker de absurde redenering aangenomen dat het te laat was om te zeggen dat hij F(...) B(...) heet.

Hij is de vader van de kinderen en ziet zich aldus ook genoodzaakt een procédure op te starten om de kinderen hun naam aan te passen naar F(...).

Dat hij hierdoor zichzelf, zijn partner en de kinderen in zeer zware problemen heeft gebracht, is een feit.

Het wilt niet zeggen omdat het een absurde redenering is, dat het niet werkelijk zo is."

3.1.2 In de mate dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, kan aangenomen worden dat zij een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Deze houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (cf. RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De schending van de materiële motiveringsplicht wordt beoordeeld in het licht van de bepaling waarop de bestreden beslissing steunt, met name artikel 13, § 3, 3° van de vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij de schending aanvoert.

Voormeld artikel 13, § 3, 3° luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

(...)

3° indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.”

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij het indienen van haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet verklaarde W. A. te heten, geboren op xx.xx.1972 en van Ghanese nationaliteit. Uit informatie verkregen op 7 augustus 2014 van de gerechtelijke politie, Centrale Dienst ter bestrijding van Valsheden Documenten, blijkt dat de dienst via de Nederlandse politie op de hoogte werd gebracht dat de heer F. B. K. een valse identiteit in België gebruikt, namelijk de naam W. A. Uit verdere informatie blijkt dat de heer F. B. K. werd aangehouden naar aanleiding van een verkeersovertreding omdat hij een Ghanees paspoort op naam van A. W. en een verlopen Belgische verblijfsvergunning op die naam toonde. In het verhoor verklaarde de heer F.B.K. een Ghanese geboorteakte op naam van A. W. te hebben gekocht voor 50 euro's en dat hij daarmee in België een paspoort heeft aangevraagd bij de Ambassade van Ghana. In dit bericht van de gerechtelijke politie wordt tot het besluit gekomen dat A. W. in België werd ingeschreven op basis van een echt Ghanees paspoort dat door een frauduleuze verklaring werd gekregen. Uit de bijlagen gevoegd aan dat bericht blijkt eveneens dat de heer F.B.K. sinds 21 november 2012 in Nederland verblijfsrecht heeft als gemeenschapsonderdaan en gelet op zijn langdurig verblijf in Nederland aan hem in 2012 een verblijfsdocument “duurzaam verblijf van de Unie” werd verstrekt en een intrekking niet mogelijk bleek.

De bestreden beslissing is gesteund op de vaststelling dat de verzoekende partij een valse identiteit heeft gebruikt bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van voormeld artikel 9bis, dat ze een echt paspoort heeft voorgelegd dat op frauduleuze wijze werd verkregen en een geboorteakte die haar niet toebehoorde, en ze daarnaast heeft nagelaten te vermelden dat ze op het ogenblik van haar aanvraag in een andere EU lidstaat verblijfsgerechtigd was. De gemachtigde stelt dat het vast staat dat de regularisatieaanvraag van 14 december 2009 onontvankelijk bevonden zou zijn geweest, was geweten geweest dat ze deze aanvraag onder een valse identiteit en met frauduleus verkregen documenten had aangevraagd. De gemachtigde oordeelt dat de door de verzoekende partij gepleegde fraude doorslaggevend was voor het verkrijgen van een verblijfsrecht van tijdelijke duur in het Rijk. Op grond van artikel 13, § 3, 3° van de vreemdelingenwet en het algemeen rechtsprincipe ‘*fraus omnia corrumpit*’ wordt overgegaan tot de intrekking van het tijdelijk verblijfsrecht van de verzoekende partij.

In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet betwist dat ze een valse identiteit heeft gebruikt bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf noch dat ze een echt paspoort heeft voorgelegd dat op frauduleuze wijze werd verkregen en een geboorteakte die haar niet toebehoorde. Ze betwist ook niet dat ze daarnaast heeft nagelaten te vermelden dat ze op het ogenblik van haar aanvraag in een andere EU lidstaat verblijfsgerechtigd was.

Het betoog van de verzoekende partij is echter gesteund op het gegeven dat de fraude niet van doorslaggevend belang zou zijn geweest bij het bekomen van een tijdelijk verblijfstitel.

De verzoekende partij voert aan dat de gepleegde fraude geen enkel doorslaggevend element met zich meebracht en ze integendeel beschikt over een duurzaam verblijfsrecht in Nederland. Ze stelt dat ze alle belang had om mee te delen aan de Belgische overheid dat ze een verblijfsrecht had in Nederland en het verborgen houden van haar ware identiteit en zich aldus te hebben voorgedaan als een persoon met de Ghanese nationaliteit die compleet illegaal was in België bij binnenkomst bezwaarlijk meer doorslaggevend aanzien kan worden als onmiddellijk mede te delen dat ze beschikt over een duurzaam verblijfsrecht. De verzoekende partij meent dat wanneer ze geen gebruik had gemaakt van de valse identiteit maar onmiddellijk had weergegeven dat ze over een duurzaam verblijfsrecht beschikte in

Nederland en ze hier een gezin had, zij ook dan haar verblijfsdocumenten zou verkregen hebben in België.

De Raad dient vast te stellen dat de verzoekende partij compleet voorbij gaat aan de uitdrukkelijke motivering van de bestreden beslissing. Hierin wordt immers, na een omstandige feitelijke uiteenzetting, uitdrukkelijk overwogen dat de verzoekende partij heeft nagelaten te vermelden dat ze op het ogenblik van haar aanvraag in een andere EU lidstaat verblijfsgerechtigd was, wat volgens de gemachtigde nochtans uiterst belangrijke informatie is voor de beoordeling van een regularisatieaanvraag die omwille van humanitaire redenen werd aangevraagd. De gemachtigde oordeelt dat het vast staat dat de regularisatieaanvraag van 14 december 2009 onontvankelijk bevonden zou zijn geweest, was geweten geweest dat ze deze aanvraag onder een valse identiteit en met frauduleus verkregen documenten had aangevraagd. Er wordt in dit verband gesteld dat de verzoekende partij immers niet vrijgesteld was van de voorwaarde een identiteitsdocument voor te leggen zoals voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet en dat ze haar werkelijke identiteit diende aan te tonen aan de hand van een rechtmatig verkregen paspoort en niet eender welk document voor te leggen. De gemachtigde meent dat de verzoekende partij perfect in staat was haar werkelijke identiteit aan te tonen gezien ze in Nederland verblijfsgerechtigd was, hetgeen de verzoekende partij niet betwist maar lijkt te bevestigen. De gemachtigde oordeelt dat vast staat dat de verzoekende partij een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden aangevraagd heeft onder een valse identiteit, met behulp van frauduleus verkregen identiteitsdocumenten en het eveneens *“vaststaat dat ze de Belgische overheid misleid heeft door voor te houden dat hij zich in een prangende humanitaire situatie bevond, wat geenszins overeenstemde met de werkelijkheid”*. Gelet op het voorgaande kan de verzoekende partij dan ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat het verborgen houden van haar ware identiteit en zich aldus te hebben voorgedaan als een persoon met de Ghanese nationaliteit die compleet illegaal was in België bij binnenkomst bezwaarlijk meer doorslaggevend aanzien kan worden als onmiddellijk mede te delen dat ze beschikt over een duurzaam verblijfsrecht. De verzoekende partij geeft met haar kritiek blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, maar het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek, hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort. Ze toont met haar betoog geenszins aan dat de fraude niet doorslaggevend zou zijn geweest en doet zodoende geen afbreuk aan de vaststellingen van de gemachtigde.

Waar de verzoekende partij stelt dat het gegeven dat het verblijfsrecht dat ze reeds verkregen had in Nederland van doorslaggevend belang zou zijn geweest bij de beoordeling van het al dan niet toekennen van een verblijfsrecht, bevestigd wordt, wijst de Raad erop dat de gemachtigde inderdaad stelt dat dit *“uiterst belangrijke informatie”* is *“voor de beoordeling van een regularisatieaanvraag die omwille van humanitaire redenen werd aangevraagd”*, maar tevens, zoals hierboven weergegeven, in dit verband stelt dat het vast staat dat de regularisatieaanvraag van 14 december 2009 onontvankelijk bevonden zou zijn geweest, was geweten geweest dat ze deze aanvraag onder een valse identiteit en met frauduleus verkregen documenten had aangevraagd.

Waar ze benadrukt dat ze alle belang had om mee te delen aan de Belgische overheid dat ze een verblijfsrecht had in Nederland eerder dan dat ze illegaal was in België en hij niets te verbergen had, dient er op gewezen te worden dat de verzoekende partij er toch voor gekozen heeft om die informatie niet mee te delen en toch een valse identiteit heeft opgegeven. Waar ze een betoog voert over waarom ze de valse identiteit heeft aangenomen, met name omdat de moeder van haar kind bij de sociale diensten melding maakt van de vader van het kind onder de naam A. W. omdat ze de naam niet kende van de verzoekende partij en aldus die naam verzon, en aanvoert dat ze de vader is van de kinderen en een procedure zal opstarten om de namen van de kinderen aan te passen naar de naam F(...), dient de Raad erop te wijzen dat dergelijke beweringen geen afbreuk doen aan de gepleegde fraude en de vaststellingen van de gemachtigde.

Gelet op het voorgaande maakt de verzoekende partij met haar betoog een schending van artikel 13, § 3, 3° van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht niet aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

3.2 De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU